

متن پرسش

با سلام خدمت استاد بزرگوار: نظرتان راجع به این برداشت را مرحمت بفرمایید. خداوند متعال در سوره مائده یکی از مهمترین سنت های خود را به مذهبی ها متذکر می شود، اینکه جایگاهی را که می خواهند باید ببینند که آیا تقوای کافی را برای آن جایگاه دارند یا نه! داستان از این قرار است که قابیل و هابیل (علیه السلام) برای مشخص شدن جایگاه خلافت خداوند، قربانی هایی به درگاه او بردند، نشانه قبولی قربانی آتش گرفتن هدیه بود، و هدیه قابیل پذیرفته نشد مشخص شد که خلیفه خدا در روی زمین هابیل علیه السلام است، قابیل از این موضوع ناراحت شده و به هابیل گفت تو را خواهم کشت برای به دست آوردن این جایگاه. هابیل گفت من برای قتل تو برنامه ریزی نمی کنم ولی طوری برنامه ریزی می کنم که گناه تو در جامعه و در تاریخ بماند و تو نتوانی خود را ادامه دهی، قابیل هابیل را کشت و در جایگاه او نشست فکر می کرد آن جایگاه را صاحب شده است، خداوند به خاطر اینکه جامعه از هدایت محروم نماند هدیه به حضرت آدم داد بنام شیث (علیه السلام) «فبعث الله غرابا یبحث فی الارض لیربه کیف سواة اخیه قال یا ویلتی اعجزت ان اکون مثل هذا الغراب فاواری سواة اخی فاصبح من النادمین» خداوند؛ غرابی یعنی یک تمدن ساز و یا بانگ زننده را مبعوث کرد تا جایگاه خالی برادر را پر کند وقتی قابیل این جانشین بحق را دید فهمید که جانشین خوبی به جای برادر خود نبوده است و نتوانسته جایگاه او را بگیرد و از نادمین شد، چون تلاش خود را بیهوده یافت، این درس عبرتی برای تمام مذهبی های دوران هست. اینکه وقتی توان بزرگان را ندارند اقدام به گرفتن جایگاه آنها نکنند. بهمین خاطر حضرت امام رحمت الله علیه فرمودند: ولی فقیه باید کشف شود، ببینید چه کسی را خدا برای این کار برگزیده است و بقیه به او تمکین کنند. در جایگاه های دیگر هم باید توجه شود که خداوند چه کسی را برای این زمانه تربیت کرده است.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: همین طور است. آری! انسان باید متوجه عنایات الهی به دیگر انسان ها شود و بپذیرد خداوند هرکسی را برای کاری و وظیفه ای می پروراند و هنر ما آن می باشد که توفیقات هرکس را درک کنیم به جای آن که آن را انکار نماییم و یا نسبت به آن توفیقات، حسادت بورزیم و چنانچه از توفیقاتی محروم شده ایم، ریشه آن را در خودمان جستجو کنیم و نه آن که در انکار و نفی توفیقات دیگران بخواهیم خود را تثبیت نماییم. تازه مگر جز این است که هرکس توفیقاتش بیشتر است، مسئولیت اش بیشتر می باشد؟ موفق باشید

